

Náš Domov

č.109

březen 2025

Narozeniny v březnu oslaví

3.3.	Kočlíková Věra	3.3.1952	73 let
4.3.	Vojtíšková Helena	4.3.1945	80 let
11.3.	Brádle Oldřich	11.3.1940	85 let
11.3.	Fumferová Libuše	11.3.1933	92 let
14.3.	Košťálová Jaroslava	14.3.1931	94 let
18.3.	Fabiánová Hana	18.3.1935	90 let
18.3.	Lánská Jarmila	18.3.1938	87 let
19.3.	Kubečková Libuše	19.3.1925	100 let
23.3.	Rejdová Lidmila	23.3.1927	98 let
26.3.	Nemčišinová Zdeňka	26.3.1934	91 let

K narozeninám přejeme všem oslavencům, aby se jim splnilo vše, co si přejí a k tomu ještě mnoho štěstí, pevné zdraví a úsměv ve tváři!!!

Svátek v březnu oslaví

- 1.3. Wünš Bedřich**
- 6.3. Hnát Miroslav**
- 6.3. Toušek Miroslav**
- 13.3. Dykovská Růžena**
- 13.3. Mrázová Růžena**
- 19.3. Bláha Josef**
- 19.3. Grosman Josef**
- 19.3. Vlček Josef**

Významné dny v březnu

- 1. 3. Mezinárodní den omylů v kalendáři (30. 2.)**
- 2. 3. Mezinárodní den boje spisovatelů za mír**
- 6. 3. Den jódu**
- 8. 3. Mezinárodní den žen**
- 8. 3. Světový den ledvin**
- 10. 3. Evropský den památky obětem terorismu**
- 11. 3. Evropský den mozku**
- 15. 3. Světový den spotřebitelských práv**
- 15. 3. Mezinárodní den proti policejní brutalitě**
- 18. 3. Mezinárodní den nenávisti**
- 19. 3. Mezinárodní den invalidů**
- 20. 3. Světový den divadla pro děti a mládež**
- 20. 3. Světový den frankofonie**
- 21. 3. Mezinárodní den zdravého spánku**
- 21. 3. Světový den poezie**
- 21. 3. Mezinárodní den za odstranění rasové diskriminace**

- 22. 3. *Světový den vody*
- 23. 3. *Světový den meteorologie*
- 24. 3. *Světový den boje proti tuberkulóze*
- 24. 3. *Den Horské služby v ČR*
- 27. 3. *Světový den divadla*
- 28. 3. *Den učitelů*

Pro zasmání

" Je to sice čistá nafta, ale mám takovej dojem,
že z toho ten krtek moc velkou radost nemá."

„Bejt stonožkou není žádná sranda.
Kupříkladu teď mě bolí noha a já nemohu zjistit která.“

Co bude...

1.3.	9:45	<i>Společenské dopoledne</i>
2.3.	9:45	<i>Herní dopoledne</i>
3.3.	9:45	<i>Skupinové čtení</i>
4.3.	10:00	<i>Chytré hlavičky</i>
5.3.	10:00	<i>Zpívání s kytarou</i>
6.3.	10:00	<i>Bohoslužba</i>
7.3.	9:45	<i>MDŽ</i>
8.3.	9:45	<i>Pohádkové dopoledne</i>

9.3.	9:45	<i>Kulturní dopoledne</i>
10.3.	9:45	<i>Skupinové čtení</i>
11.3.	10:00	<i>Chytré hlavičky</i>
12.3.	10:00	<i>Zpívání s kytarou</i>
	13:30	<i>Kavárnička</i>
13.3.	9:45	<i>Dopolední klub</i>
14.3.	9:45	<i>Bejvávalo</i>
15.3.	9:45	<i>Herní dopoledne</i>
16.3.	9:45	<i>Klub přátel dechovky</i>
17.3.	9:30	<i>Skupinové čtení</i>
18.3.	10:00	<i>Chytré hlavičky</i>
19.3.	10:00	<i>Zpívání s kytarou</i>
20.3.	9:45	<i>Zahradní terapie</i>
21.3.	9:45	<i>Promítání filmu</i>
22.3.	9:45	<i>Hudební dopoledne</i>
23.3.	9:45	<i>Společenské dopoledne</i>
24.3.	9:45	<i>Skupinové čtení</i>
25.3.	10:00	<i>Chytré hlavičky</i>
	14:00	<i>Velikonoční dílny</i>
26.3.	10:00	<i>Zpívání s kytarou</i>
	13:30	<i>Kavárnička</i>
27.3.	9:30/13:30	<i>Pečení/slavení narozenin</i>
28.3.	9:45	<i>Přednáška o závodech plachetnic - Chorvatsko</i>
29.3.	9:45	<i>Kulturní dopoledne</i>
30.3.	9:45	<i>Filmové dopoledne</i>
31.3.	9:45	<i>Skupinové čtení</i>

Co bylo.....

...tak kdopak vyhraje?...

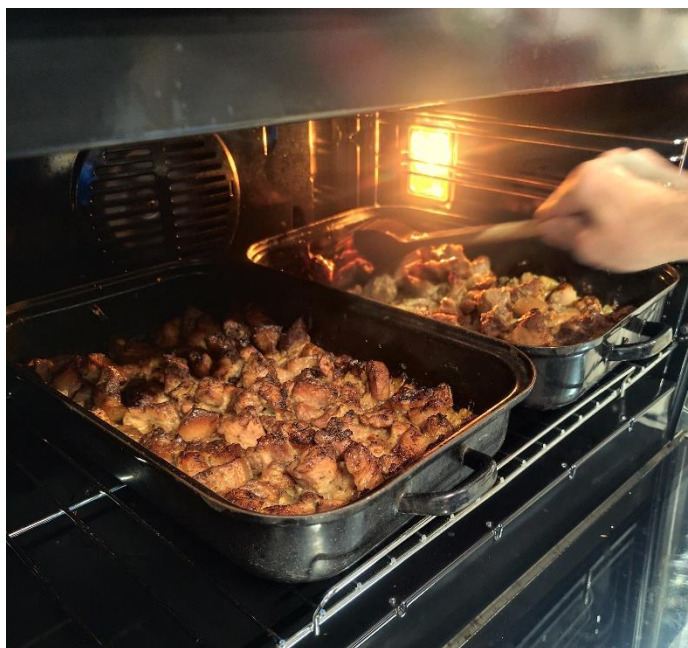
*...muzicírování
s dětmi...*

...copak se to chystá?...

...mňam...

...kavárnička...

Poznáte je?

*Zpívala hlavně duety
v Semaforu.*

*Například s Petrem Spáleným
„Má sestra se vdává“.*

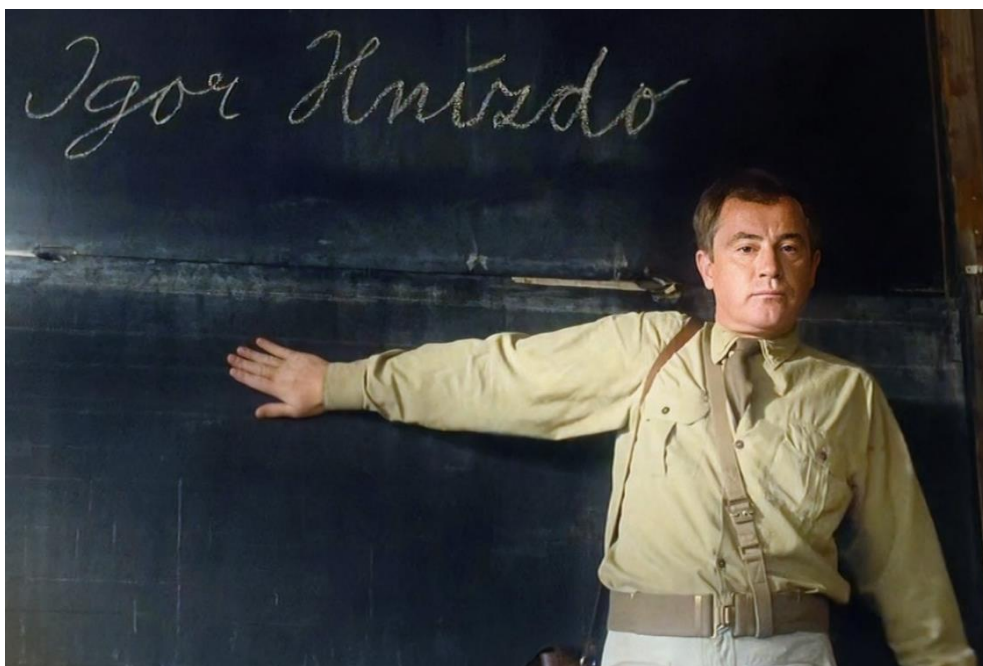
*Miluška
Voborníková*

Tak kdopak uhodl?

A dnes:

*Jeho nejznámější
role je Igor Hnízdo
ve filmu
Obecná škola.*

Jak vzniklo... koupání

Historie koupelen – jak se myli naši předkové a jaké měli koupelny

Že na tom naši předci nebyli s čistotou zrovna nejlépe, není žádným tajemstvím. Především ve středověku úroveň hygieny značně poklesla – voda byla dokonce nepřítel. Naopak pro staré Řeky a Římany byla tělesná čistota samozřejmostí. Seznamte se s historií koupelen v různých etapách lidské civilizace!

Antika: vykoupat se jako Bůh

Tradici pravidelné péče o tělo vybudovali starověcí Egypťané, známí svou čistotností a používáním kosmetických přípravků. Mýdlo vzniklo v Babyloně již 2 000 let před naším letopočtem a brzy se dostalo i do Egypta. Právě Egypt dal život koupelovým rituálům – například se věřilo, že čím čistší a naolejovanější člověk je, tím víc se přibližuje Bohům. Proto se Egypťané myli i několikrát denně a koupel pro ně byla doslova lázní.

Lázně – součást kultury

Stejně tak i staří Řekové a Římané věděli, že čistota je klíčem ke zdraví. Nejstarší terakotová vana byla nalezena na Krétě a její stáří se odhaduje na 3 700 let. Většina římských měst měla lázně, kde se občané nejen umývali, ale také navazovali společenské vztahy.

Sestávaly z velkého komplexu budov jako je plavecký bazén, šatny, sportoviště, sauna apod. Mezi nejslavnější patří Stabijské

lázně, objevené v Pompejích, datované do 2. století před naším letopočtem.

Společenská setkání na toaletách

Podobně to probíhalo i na veřejných

toaletách. Nebyly zde dělicí

stěny a záchodová

sedadla byla často

postavená naproti sobě, aby

si jejich uživatelé mohli užívat

vlastní společnosti a vést

živé diskuze. Jako toaletní

papír byla používána

přírodní houba, která – jak

jistě uhodnete – měla jednorázové použití. A možná vás to

překvapí, ale již tehdy se objevil nápad začít vydělávat peníze na

veřejných toaletách. Přišel s ním podnikavý císař Vespasian

a toalety zdanil. Zpeněžit se dala také moč – je totiž bohatá na

amoniak, který se využíval v koželužnách k čištění tkanin.

Raný středověk: venkovská hygiena

Ačkoli se situace, co se týče hygieny, ve středověku výrazně

zhoršila, na úplném začátku to přece jen tak strašné nebylo. Naši

předci si umývali alespoň ruce, obličej a vousy. Ve většině

příbytků si vystačili s umyvadlem a džbánem s vodou,

v bohatších domácnostech mívali závěsnou nádržku na vodu

s kohoutkem. Ti největší boháči měli ve svých sídlech koupelnu,

jež byla považována za znak luxusu a vysokého společenského

postavení. I tak se ale v této době nejvíce myli prostí lidé na

venkově, často přímo ve stájích. Na rozdíl od bohatých ze sebe

po práci chtěli opláchnout všechn pot. Chudí tak paradoxně

bývali nejčistější.

Časem se dokonce objevily veřejné lázně, které se těšily značné popularitě. Bylo možné nechat se zde ostříhat, oholit nebo podstoupit kosmetické, a dokonce i lékařské ošetření. Postupem času však byly v celé Evropě zničeny vlivem povodní.

Mýt se? Nemorální!

Následně to šlo s hygienou bohužel prudce z kopce. Koupání bylo považováno za hřích a za škodlivé pro zdraví. Například svatý Jeroným pohlížel na každodenní koupel jako na zhýralost. Z tohoto důvodu si mniši v kláštorech myli celé tělo jen několikrát do roka.

Ochrana před morem

Myslíte si, že už to nemohlo být horší? Mýlíte se. Když se ve 14. století Evropou šířila morová epidemie, lidé přestali dbát na hygienu úplně. Věřili totiž, že otevřenými póry se nemoc dostane snáze do těla. Naopak nános špíny je měl ochránit. Voda byla stále považována za škodlivou – i mezi urozenými šlechtici. Ti se radši škrábali drbátky ze slonoviny a tělesný odér překrývali nejvzácnějšími pudry a voňavkami...

Hygiena na královském dvoře

V 17. století to stále nebylo o moc lepší. Francouzský král Ludvík XIV. se v životě koupal jen dvakrát a koupel ho téměř stála život. Na jeho zámku ve Versailles prý nebyl jediný záchod, tanečníci si na plese ulevovali v rohu tanečního sálu.

18. století: voda a mýdlo opět na scéně

Teprve v 18. století přišla znovu ke slovu voda a mýdlo. Nahota však byla považována za něco nepatřičného, proto se lidé často myli v koupacích košilích, přes které se i mydlili. A jak takové koupání probíhalo? Jednou týdně vynesla služka z komory necky nebo plechovou vanu. Do ní nanosila teplou vodu, ve které se postupně vykoupala celá rodina... K dnešním koupelnám zbýval ještě hodně dlouhý kus cesty.

Změny díky průmyslové revoluci

Plnohodnotný návrat k hygieně se však uskutečnil až v 19. století, kdy Ignác Semmelweis přišel s teorií bakterií, a stal se tak průkopníkem hygieny v medicíně i běžném životě. Díky průmyslové revoluci se zvýšil přístup obyvatelstva k hygienickým výrobkům jako je mýdlo, koupelnové doplňky atd. Ve městech se začaly stavět kanalizační systémy. Koupelny i koupelnové vybavení zažily obrovský vývoj a rozšířilo se také používání bidetů.

Američané a jejich koupelny

Rychlý ekonomický rozvoj USA v 19. století si vyžádal výstavbu hotelů. Jejich luxusní verze měly samostatný hygienický prostor. Koupelny, jak je známe dnes, s vanou, umyvadlem, zrcadlem a toaletou brzy získaly na popularitě

i v soukromých domech. V polovině dvacátého století byly malé byty, vybavené moderními koupelnami, považovány za civilizační standard. Stále větší pozornost se věnovala nejen praktičnosti koupelny, ale také jejímu designu

Čím jsem chtěl/a být a čím jsem byl/a...

p. Svobodová Věra - vychovávala mě babička a spolu jsme hodně chodily do lesa. Asi proto jsem chtěla dělat nějakou práci v lese.

Udělal jsem si rodinnou školu v Jaroměři. Pak jsem pracovala v textilní firmě „Zlatník a Tlapák“. Více mě ale bavila práce pomocné kuchařky v závodní jídelně.

p. Košťálová Jaroslava - jako malá jsem si hodně hrála na prodavačku.

Bohužel po smrti tatínka jsme neměli moc peněz. Takže na nějaké studium jsem mohla zapomenout. Chodila jsem po brigádách, kde jsem se naučila různé věci. Pak jsem si udělala

půlroční administrativní kurz. Začala jsem pracovat jako úřednice v cukrovaru „Syrovátka“ tam jsem byla s přestávkama asi 20 let. Cukrovar se definitivně uzavřel v roce 1993. Moje poslední práce byla na Obecním úřadě, kde jsem byla až do svých 80 let. Měla jsem v životě smůlu. 3x jsem nastoupila do nějaké firmy a tu vždy za chvíli zavřeli. Dokonce i když jsem nastoupila do soukromého DD v Kratinohách, tak ho taky zavřeli. Tak tady to snad vydrží.

p. Hnát Miroslav – líbila se mně profese popeláře, připadalo mi to, jako že mají svobodný život.

Vystudoval jsem elektrotechnickou průmyslovku. Pracoval jsem jako elektrikář na střelnici. Tam se mně líbilo. Bohužel, chodili tam soudruzi a já jsem něco špatného řekl a už jsem si hledal novou práci. Táhl mě to na hory, a tak jsem vzal práci na Luční Boudě. Myl jsem tam nádobí, ale vůbec mně to nevadilo. Každý turnus přijela nová děvčata...

Moc hezká práce byla s koňmi. Jezdil jsem s nimi na chatě „Prvosenka“. Vozil jsem nákupy a turistům zavazadla. Dělal jsem i závozníka v pivovaru. Tam pracovala celá národní elita, spousta zajímavých lidí.

*Děkujeme,
s radostí pro Vás připravila
Pavlína Fridrichová a Andrea Kejzarová.*